

РЕШЕНИЕ

№ 1730

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **642** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на С. И. К., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място] дол, [улица], чрез адв. М. Т. П., срещу решение № 2035 от 02.05.2023г., постановено по НАХД № 3161/2023г., по описа на СРС, НО, 121 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-024986/02.12.2022 г. на началник Сектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 750 лв. и лишаване с правото да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца, като съгласно Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР е постановено и отнемането на 12 контролни точки. Касаторът счита, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон, издадено при условията на допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и е необосновано. Иска отмяна на оспорения акт и наказателното постановление, алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав.

Ответникът по касационната жалба – Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, отдел ПП, редовно призован не се явява, не се представлява.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност и недоказаност на

касационната жалба.

Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е оставил в сила наказателно постановление № 22-4332-024986/02.12.2022 г. на началник Сектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 750 лв. и лишаване с правото да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца. За да постанови този резултат, съдът е приел от фактическа страна следното: На 30.09.2022 г. свидетелят М. Б. П. заемащ длъжността мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР съставил АУАН № АД27842/30.09.2022 г. на жалбоподателката за това, че на 20.05.2022 г. в 20:55 часа, в [населено място] по бул. Б. шосе с посока на движение от ул. Околовръстен път към бул. В. В., управлява т.а. Тойота Аурис с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на "МАГ" ООД с ЕИК: [ЕГН], като до № 459, се движи със скорост 109 км.ч. при приспаднат толеранс - 3% от установена скорост 119 км.ч., при разрешена 50 км/ч за населено място. Нарушението било установено с АТСС С. М2 MD 1197, записваща дата, час, скорост, място и рег. №, като снимката е показана на жалбоподателката. АУАН е съставен след попълване на декларация по чл.188 ЗДвП от управителя на ЮЛ „МАГ” ООД, който посочил, че на процесната дата и час автомобилът е бил предоставен на жалбоподателката. От своя страна, К. в декларация по чл.188 ЗДвП също потвърдила, че именно тя е управлява автомобила на тази дата.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение било издадено наказателно постановление № 22-4332-024986/02.12.2022 г. на началник Сектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, за

нарушението на чл.21, ал.1 ЗДвП на водача на автомобила била наложена глоба в размер на 750 лв. и лишаване с правото да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца, в основание чл.182, ал.1, т.б ЗДвП.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът е приел, че съставеният АУАН е издаден от компетентно длъжностно лице, в сроковете по чл.34 от ЗАНН и притежава предвидените в чл.42 от ЗАНН реквизити, с което е спазено изискването за формата и съдържанието му, като е съставен въз основа на снимково изображение, направено с посоченото в него АТСС, на което е заснето описаното в акта нарушение. Съдът подробно е коментирал доказателствата за надлежно използване на технически годно АТСС, които са налични по преписката. По отношение на атакуваното НП, съдът е приел, че същото е издадено от компетентен орган, при наличие на всички реквизити по чл.57 от ЗАНН, с достатъчно ясно описание на нарушението, за да разбере жалбоподателя в извършването на какво деяние е обвинен, както и че не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при издаването му.

Възприемайки за правомерно ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателката - съобразно подадената от нея декларация по чл. 188 ЗДвП, СРС е потвърдил извършеното от обективна и субективна страна нарушение, дадената правна квалификация и приложената санкционната разпоредба на чл.182, ал.1, т.б ЗДвП, при което отричайки наличието на основания за приложение на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, е обобщил, че обжалваното НП е законосъобразно и го е потвърдил.

Решението е правилно. Не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила при неговото постановяване, нито по приложението на материалния закон. Обсъдени са и възраженията на жалбоподателката, като са изложени мотиви за тяхната необоснованост, които се споделят и от настоящата инстанция.

Нарушението е установено с техническо средство – С. М2 MD 1197, което е от одобрен тип и е преминало последваща метрологична проверка съгласно изискванията на Закона за измерванията, видно от приложения протокол № 09-СГ-ИСИС от дата 15.03.2022г. Следователно използваното техническо средство е било годно и технически изправно към датата на заснемане на нарушението.

Доказано е чрез автоматично заснетия от устройството видеоклип, отразяващ датата и часа на нарушението, модела и регистрационният номер на автомобила, измерената

скорост, ограничението и превишението на скоростта, мястото на нарушението - с автоматичното отразяване на номера на пътя и участъка от него, включително и G. координати и всичко това ясно се вижда на снимката. Приложен е и протокол за използване на конкретното АТСС на процесната дата с рег. № 4332р-27398, в който е отразено мястото на поставянето му на пътя и ограничението на скоростта – 50 км/ч в населено място, началото и края на работния процес и обслужващия го служител, към който протокол е приложена и снимка на разположението му на процесния участък от пътя.

Приложената административна преписка съдържа изискуемата информация и доказателства съгласно изискванията на чл.189, ал.8 ЗДвП в подкрепа на обжалваното НП, доказващи извършеното нарушение - в т. ч. и информация за участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл.21 ЗДвП, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Скоростта е засечена и измерена с техническо средство – системата С. М2 MD 1197, което е одобрено от БИМ и с достатъчна точност и селективност измерва скоростта на движещите се моторни превозни средства, което е видно от приобщената към доказателствения материал по делото техническо описание и инструкция за експлоатация. Отчетен е толерансът от 3 км/ч при скорост до 100 км/ч. Видно от приложената към НП снимка измерената скорост е 113 км/ч, като при ограничение от 50 км/ч е възприето наказуемо превишение – 60 км/ч.

С оглед всички приложени по делото доказателства, които съдът е съобразил, правилен е направеният извод, че жалбоподателят като водач на посочения автомобил на 20.05.2022 г. в 20:55 ч. е извършил нарушение по смисъла на чл.21, ал.1 ЗДвП, тъй като се е движил в населено място – [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]със скорост от 110 км/ч, с което е превишил разрешената в населено място скорост от 50 км/ч, след приспадане на отчетен толеранс от -3 км/ч. Установеното превишение от 60 км/ч на разрешената скорост в населено място обосновава съгласно чл.188, ал.1 ЗДвП налагане на наказание.

По изложените съображения съдът приема, че наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения не са

налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на касатора разноси не се следват.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2035 от 02.05.2023г., постановено по НАХД № 3161/2023г., по описа на СРС, НО, 121 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.